

A buszunk Kecskemétről indult 8.00-kor. Aznap kellemes napos időnk volt, a másfél órás út után megérkeztünk első állomásunkra, Pákozdra. Egy kedves túravezető köszöntött minket, aki bevezetett bennünket a Nemzetközi Békefenntartás folyamatába. Tőle megtudhattuk, hogy az ENSZ az egyetlen olyan globális szereplő a nemzetközi porondon, melynek felelősségi területe az egész világra kiterjed. A szervezet a válságkezelő műveletek elindítója, a nemzetközi életben érezhető súlyának, tekintélyének és tapasztalatának köszönhetően a legfontosabb szereplő ezen a területen. Később pedig körül néztünk az ottani parkban, itt megnézhattuk a lövészárkot és egy korabeli barakkot, ahol csatafelszerelésekről hallhattunk egy előadást. Ezek után kettő osztálytársunk tartott előadást, a pákozd-sukorói csatáról (vagy röviden pákozd-i csata). Ez az 1848–49-es forradalom és szabadságharc jelentős csatája volt. A Pákozd–Sukoró–Pátka háromszögben vívott csatában Móga János altábornagy seregei vereséget mértek a Jellasics József horvát bán által vezetett seregére. Habár a veszteségek egyik oldalon sem voltak jelentősek, az ütközet a szabadságharc egyik legfontosabb eseményének számít, hiszen visszavonulásra készítette a jelentős haderőt irányító Jellasicsot. Az előadásban még hallhattunk Pákozd nevezetességeiről, mit például a Pákozd-i ingókövekről. Ezek a Velencei-hegység egyik legérdekesebb látnivalói. Ezt követően Székesfehérvárra mentünk ahol egy másik osztálytársunk tartott előadást az országalmánál. Az előadásban megtudtuk, hogy Székesfehérvár környékén már az őskor óta emberek laktak köszönhetően a környék kiváló környezeti adottságainak. A város elődjének tekinthetjük a jelenlegi központtól 12 kilométerre délre épült Gorsium nevű római települést. A római város a környék központja volt, illetve a provincia életében is jelentős szerepet töltött be, hiszen a délről Sopianae-ből (mai Pécs) Aquincum (mai Buda) felé tartó kereskedelmi utak csomópontja volt. Gorsium Róma bukásával elpusztult, de romjai ma is megtekinthetők, sajnos nekünk erre nem volt időnk. A következő jelentős települést 972-ben alapította Géza fejedelem. A fejedelem a város központjába fejedelmi székvarat és templomot épített. Fia István király, királyi bazilikát építtetett, majd megerősítette a várat is. A bazilikába prépostságot alapított, aminek a tekintélye az Esztergomi Érsekkel vetekedett. A legenda szerint a városban koronázták meg a Szent királyt, ettől kezdve a város koronázó, temetkező és szakrális központja lett az országnak. A város jelentőségét mutatja, hogy itt adták ki az Aranybullát. A török korban a várost elfoglalták, középkori emlékei elpusztultak kivéve a Szent Anna-kápolna. A törökök kiűzése után a városban a török emlékeket elpusztították, a középkori emlékek pedig már a török korban elpusztultak, így a várost a 18.

században egységes stílusban újraépítették. Középkori szerepét nem nyerte el, de a 19-20. századi rohamos ipari fejlődése újra jelentőssé tette. A fejlődést nem törték meg a 20. század viharai, a rendszerváltás után egy iparilag és társadalmilag is fontos települést találunk, amelynek fejlődése bár lelassult, de továbbra is a régió központja. A város nagyon fontos a magyar röplabdázás életében.

Később volt másfél óra szabad program, amit mindenki arra használt fel, hogy kis csoportokban felfedezze a város utcáit, tereit, nevezetességeit. A séta közben sokat megtudhattunk a város nevezetes emléktábláiról és híres lakosairól.

Következő megállónk a Bory-vár volt, ahol egy újabb előadást hallgathattunk meg egy olyan művésztől, aki még életében felépítette saját emlékművét és múzeumát, közéjük tartozik Bory Jenő. A vár története 1912-ben kezdődött, amikor Bory Jenő a Székesfehérvár melletti Mária-völgyben megvásárolta azt az egyholdnyi területet. Bory Jenő saját műalkotásának tekintette a várát, nem annyira épületnek, mint inkább szobornak. Háza összefoglaló tervek nélkül, évről-évre fejlődött, terjeszkedett. A számos díszítménnyel ellátott, túlméretezett lakóház a magyarországi szimbolikus építészet különös példája. A vár alaprajza is szimbolikus, két eszmei centruma: a hitvesi szeretet kápolnája és a műterem, Bory Jenő életének két sarkalatos pontját jelképezik. Az épületben több száz, a legváltozatosabb technikával készült szobor található. A falakat elborítják a festmények. A vár külső és belső tereiben a legváratlanabb helyeken tűnnek fel a mozaikok, üvegfestmények, díszkutak. A vár kazamatájától a kilátótornyokig 30 méter a magassága. Hét torony, harminc kisebb-nagyobb helyiség, köztük három műterem, mindenütt szobrok, képek, régiségek, műtárgyak. Nagyon különleges volt a sok gyönyörű műtárgy között sétálni és az ottani ismeretterjesztő játékban részt venni. E program keretein belül kisebb csapatokra bontva fedeztük fel a vár minden zegzugát.

Az utolsó programunk után elindultunk haza. A buszon mindenkinek jó kedve volt, sokat nevtünk és beszélgettünk a frissen szerzett élményekről. Kecskemétre fél hét körül érkezett meg a buszunk. Mindenki épségben és egészségben ért haza.

Köszönjük a Rákóczi Szövetség támogatását, mellyel hozzájárult a tanulmányi kirándulásunkhoz.

Kecskemét, 2022.03.30.

Kovács Réka, Oláh Hanna, Varga Hédi, Suhajda Botond – 10.d